

تاریخچه باشگاه رم

باشگاه آس رم در جولای سال **1927** رسماً تاسیس گردید.
آن زمان از شهر رم تیم های متعددی در لیگ فوتبال ایتالیا بازی می کردند. از جمله ی این باشگاه ها می توان به نام های ذیل اشاره نمود: "اس اس لاتزیو(1900)", "رومن اف سی(1901)", "اس اس آلبا-آودیک رم(تاسیس در 1926 از اتحاد تیم های آلبا(1911) و آئودیک)",
"فورتیتودو- پرو رم(تاسیس در 1926 از ترکیب تیم های فورتیتودو(1908) و پرو رم(1912))".

با همه این احوال بیشتر این باشگاه پایدار نبودند و خیلی زود از هم پاشیده شدند. بعد از این، طی سیاست های جدید دولت، قانونی نو در مورد باشگاه های هر شهر تصویب شد. طبق این قانون هر شهری فقط باید یک باشگاه فوتبال بزرگ و رسمی داشته باشد که این تیم نمادی از شهر خود به حساب آید. (کاری که قبل از این فلورانس، ناپلس و باری انجام داده بودند.) همین موضوع سبب شد که از اتحاد تیم های آلبا-آئودیک، فورتیتودو- پرو رما و رومن اف سی، باشگاه جدیدی به نام آ.اس.رم تاسیس گردد.

پس از دوران کوتاهی استفاده از استادیوم موتو ولودرومو آپپو، جیالوروسی ها ساکن محله ی قدیمی تستاسیو و استادیوم کمپو در همین منطقه (که به طور عجیبی کاملاً از چوب ساخته شده است)

شدند. می توان گفت که هنوز که هنوزه این منطقه یادآور دوران اولیه باشگاه است. از این ها که بگذریم باز هم مکان بازی گرگ ها تغییر پیدا کرد و آنها در استادیوم فلامینیو و بعد از آن در استادیوم المپیکو(تأسیس در **1952**) مستقر گشتند. که تا به امروز هم جای اصلی بازی جیالوروسی، المپیکو می باشد.

1929 تا 1950

آ.اس.رم اولین حضورش در لیگ ملی ایتالیا را در دوره ی **30-** **1929** تجربه کرد. و پس از **12** سال، آنها نخستین اسکودتوی خود را در سال **42-1941** به دست آوردند. هر چند که پس از طی دوره ای طولانی به مدت **41** سال آنها به دومین قهرمانی خود در این رقابت ها دست یافتند(**83-1982**). و **18** سال بعد سومین و آخرین اسکودتوی خود تا این زمان را کسب کردند.

جیالوروسی ها یک بار در طول تاریخ **80** ساله خود به سری بی سقوط کردند که آن هم پس از پایان لیگ **51-1950** به وقوع پیوست. اما آنها به سرعت و در اولین فرصت به سری آ بازگشتند.

1950 تا 1979

پس از بازگشت به سری آ در سال **1952**، گرگ ها در بین سال های **1950** تا اوایل **1960** در نیمه ی بالای جدول رقابت ها باقی ماندند. آنها از **1963** تا **1979** روندی صعودی و رو به رشدی را طی نمودند اما در همین زمان هم به رتبه ای بهتر از سومی لیگ(**75-** **1974**) دست پیدا نکردند. و این تنها نقطه برجسته تاریخ رم در

سال های ابتدایی بازگشت از سری بی و جولان دادن در میانه جدول بود. با وجود این ناکامی ها رم در این دوره به دو قهرمانی کوپا در سال های **1963-64** و **1968-69** دست پیدا کرد.

در همین سال ها هم جیالوروسی ها بازیکنان برجسته ای داشتند که از آنها می توان به مدافعی مانند جیاکومو لوسی و هافبک هایی همچون فرانکو کردوا و جیان کارلود.سیستی اشاره کرد.

1980 تا به 1999

با حضور ستاره هایی چون برونو کنتی، آگستینو دی بارتولومی، روبرتو پرازو و فالکائو، گرگ ها دوران رویایی خود را آغاز نمودند و به دوران اوج خود بعد سال های **1941** و **1942** رسیدند. پس از کنار زده شدن توسط یووه در **1981** گرگ ها طلسم را شکستند و بالاخره بعد از **41** سال در **1983** جشن قهرمانی را در المپیکو ورزشگاه خانگی خود بر پا داشتند. آنها قدرت خود را در رقابت های کوپا ایتالیا هم به رخ همگان کشیدند. و توانستند برای **5** بار در سال های **79-80**، **80-81**، **83-84**، **85-86**، **90-91** جام این رقابتهای را به بالای سر ببرند.

روند رو به رشد و افسانه ای آنها حتی به این جا هم ختم نشد و جالوروسی ها پس از ارائه بازی های در نوع خود بی نظیر توانستند به فینال رقابت های لیگ قهرمانان اروپا برسند که متأسفانه در ضربات پنالتی از لیورپول انگلیس شکست خوردند و به مقام نایب قهرمانی بسنده کردند. افتخار آفرینی های گرگ ها در این سال ها با چاشنی بد شانسی همراه بود و آنها در **1991** باز هم در فینالی دیگر و این

بار فینال جام یوفا، با نتیجه **2** بر **1** در مجموع بازی را به نراتزوری
واگذار کردند تا مقام حسرت برانگیز دومی این رقابت ها را هم به
کلکسیون افتخارات خود اضافه نمایند.

2000 تا به اکنون

بعد از پایان دوران رویایی گرگ ها، آنها با داشتن ستاره هایی چون
توتی، باتیستوتا، مونتلا، کافو و پانوچی و مربیگری فابیو کاپلو
سرانجام در سال **2001** پس از پیروزی **3** بر **1** مقابل پارما در بازی
پایانی، و با اختلاف **2** امتیاز از یووه به مقام قهرمانی دست یافتند.

فرانچسکو توتی یکی از عوامل موثر جیالوروسی در موفقیت های
اخیرش بود. او کسی است که مانند بازیکنانی همچون کنتی و پرازو
به نماد رم در دوره ی خویش بدل گشته است. او محبوبترین بازیکن
رم در سال های اخیر می باشد که محبوبیتش با کسب موفقیت هایی
از جمله فتح جام جهانی **2006** با ایتالیا و کفش طلای اروپا در
2007 دو چندان شده است.

بعد از این رم سعی کرد که از مقام خود دفاع کند. اما آنها رقابت
سنگین دیگری را به یووه واگذار کردند. و با اختلاف فقط یک امتیاز
به مقام نایب قهرمانی دست یافتند. بعد از این جیالوروسی ها با
بدشانسی تمام همیشه به جایگاه دومی بسنده کردند هم در سری آ و
هم در کوپا ایتالیا. مصادیق بارز آن شکست در مجموع **4-2** مقابل
میلان در فینال کوپا ایتالیا (**2002-03**) و باز هم کسب مقام نایب
قهرمانی لیگ در **2003-04** بود.

پس از رفتن فابیو کاپلو از رم، این تیم در بحران سختی گرفتار شد و آنها طی دو سال چندین بار مربی خود را تعویض کردند. نمونه این بحران ها به پایان رساندن سری آ با رتبه‌ی هشتمی جدول در (05-2004) بود. و به طبع به جام یوفا راه پیدا کردند. در فینال رقابت های کوپا نیز با نتیجه‌ی 3-0 در مجموع از اینتر شکست خوردند تا نایب قهرمانی دیگری را به آلبوم ناکامی های خود بیافزایند.

در همین سال یعنی 05-2004 جیالوروسی ها در جام قهرمانان اروپا هم ناکام ماندند و با تنها کسب 1 امتیاز و در رتبه آخر گروه از مسابقات کنار رفتند. یکی از شکست های آنها برابر دینامو کیف بود که بازی به خاطر پرتاب یک شی از سوی تماشاگران به داور، 3-0 به نفع تیم اوکراینی تمام شد و رم هم علاوه بر جریمه نقدی باید دو بازی خانگی را پشت درهای بسته بازی می کرد. گفتنی است تنها امتیاز گرگ ها مقابل بایر لورکوزن (1-1) و با تک گل وینچنزو مونتلا بدست آمد.

در سال بعدی با آمدن لوچیانو اسپالتی گرگ های زخمی جان تازه ای یافتند و روند رو به رشدی را طی کردند. جیالوروسی ها باز هم به فینال کوپا ایتالیا رسید و باز هم بازی را 2-4 در مجموع به نراتزوری واگذار کرد تا دومین نایب قهرمانی پیاپی خود را کسب کرده باشند.

در سال 2007 جیالوروسی ها با مربی کم تجربه اما توانایی که داشتند توانستند نتایج قابل توجهی را کسب کنند. در جام قهرمانان

اروپا آنها از مرحله گروهی بعد از والنسیا صعود کردند. در قرعه کشی مرحله بعد باز هم با بدشانسی به لیون خوردند. لیونی که یکی از شانس های قهرمانی محسوب می شد. گرگ ها در خانه خود با تساوی بدون گل متوقف شدند. در بازی برگشت به نظر می رسید که شکست لیون کار تقریبا غیرممکنی باشد. اما رمی ها با همت و تعصبی که داشتند توانستند با گل های توتی و مانسینی لیون را در هم بکوبند. گفتنی است آنها در مرحله یک چهارم نهایی با قرعه ی سخت دیگری به منچستر یونایتد برخوردند. در بازی رفت **2** بر **1** در المپیکو آنها را شکست دادند. آنها به هزار امید و آرزو به منچستر رفتند. اما این بار کم تجربگی و جوانی تیم گریبان گیر آنها شد و نتوانستند جو سنگین اولترافورد را بیش از **10** دقیقه تحمل کنند و در پایان با نتیجه ی عجیب **7** بر **1** شکست تحقیرانه ای را متحمل شدند.

اما گرگ ها بعد از این شکست سنگین به همت مربی خود اسپالتی، کاپیتان توتی و جوانانی همچون دروسی خود را پیدا کردند. آنها توانستند به نایب قهرمانی سری آ دست یابند. نکته قابل توجه این است که اصلی ترین رقیب آنها در سال **2007** اینتر به حساب می آمد. در بازی های رو در رو رمی ها جلو بودند. و در سن سیرو با نتیجه **3-1** اینتر را شکست دادند تا با به هم زدن جشن قهرمانی آنها به خانه بازگردند. همچنین از رقابت های نفس گیر دیگر آنها مقابل نراتزوری سومین فینال پیاپی کوپا و آن هم برای سومین بار برابر همین تیم بود. گرگ ها نمی خواستند این بار هم به راحتی قهرمانی را به نراتزوری تقدیم کنند و در بازی اول در المپیکو گویی ناراحتی شکست از منچستر را بر سر مانچینی و یارانش خالی کردند و با

نتیجہ‌ی 6 بر 2 آنها را در هم کوبیدند. تا حتی شکست 2-1 برابر
اینتر در بازی برگشت هم نتواند مانع قهرمانی جیالوروسی شود.
نوشته شده در شنبه هفتم اردیبهشت 1387 ساعت 15:43 [📄](#)